Dosar nr. 2-3765/25 (2-25029796-12-2-06032025-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii

03 iulie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
Instanța compusă din:
Președintele ședinței Balan Gheorghe
Grefier Boclincă Cornelia
Cu participarea:
Reclamantului Dimitrov Alexei
Reprezentantului reclamantului Dimitrov Alexei, avocatului Terziman Alexandru
În absența:
Pârâtului Strighelski Serghei

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dimitrov Alexei împotriva lui Strighelski Serghei cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție,

a constatat:

La **28 februarie 2025** Dimitrov Alexei, prin intermediul reprezentantului său, avocatului Terizman Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Strighelski Serghei cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acțiunii Dimitrov Alexei a indicat că, la data de 06 august 2024, ora 14^{17} în timp ce se deplasa cu troleibuzul rutei, nr. 10, strada Puskin în preajma Centrului Comercial „Sun-City” (str. Puskin 32), mun. Chișinău, pe banda dedicată transportului public, a trecut un automobil de model „*****” cu n/î *****, șoferul acesteia fiind Strighelski Serghei și care, ajungând în drept cu partea din spate a troleibuzului, a scos afară mâna stângă și a arătat un gest obscen cu conotație amorală, jignitoare având la bază degetul mijlociu, specificând faptul că, ultimul a recurs la acel gest după ce a observat că îl filma prin geamul din spate al troleibuzului în timp ce circula neregulamentar pe banda cu inscripția „BUS” cu începere cel puțin de la intersecția străzilor A. Puşkin şi 31 august 1989, mun. Chișinău, fapt interzis de Regulamentul Circulaţiei Rutiere.

Mai indică Dimitrov Alexei că, în urma incidentului, a depus, la 06 august 2024, la IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI o plângere, prin care a

solicitat tragerea la răspundere contravențională a lui Strighelski Serghei, iar prin decizia din 22 august 2024 a agentului constatator, subofițerului superior de sector al SP-2 al IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI, Balaur Vasile, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, ultimul a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 354 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale în sumă de 300 lei.

Consideră Dimitrov Alexei că, de către Strighelski Serghei i-a fost încălcat dreptul său nepatrimonial la inviolabilitate psihică, siguranţă şi linişte personală, prin comiterea în raport cu dânsul a contravenției de huliganism nu prea grav, fiind supus unui tratament care poate fi considerat a fi degradant.

Accentuează Dimitrov Alexei că, urmare a acțiunilor ale lui Strighelski Serghei, a suportat suferinţe psihice, manifestate prin stări de stres, frică şi retrăire pentru viaţa şi siguranța proprie ş.a., specificând că potrivit literaturii, prin suferință psihică se înțelege aplicarea unor factori psihogeni cum ar fi: batjocura, luarea în râs, insulta, amenințarea care influențează anume asupra psihicului, dar nu asupra corpului fizic prin aplicarea actelor de violenţă. Suferinţele morale (psihice) au includ frica, ruşinea, tristeţea, neliniştea, umilirea şi alte emoţii negative.

Subliniază Dimitrov Alexei că, prejudiciul moral (produs în sfera drepturilor nepatrimoniale) se prezumă din comiterea faptei ilicite, spre deosebire de prejudiciul material, care trebuie dovedit, iar suma de bani oferită cu titlu de daune morale nu va putea şterge atingerea, dar are rolul de a oferi o satisfacție titularului şi tinde la diminuarea suferinţei produse.

Evidențiază Dimitrov Alexei că, este o persoană activă din punct de vedere civic, adept al standardelor înalte de conduită şi responsabilitate socială, depune în permanență eforturi de restabilire a ordinii de drept şi echității sociale, prin implicarea în acțiuni voluntare de denunțare a faptelor ilicite în sfera cotidiană și de contracarare a acestora prin mijloacele legale disponibile, în expectanța edificării unei societăți dezvoltate şi asigurării unui mediu de viaţă confortabil şi prielnic, fiind orientat spre valori şi idealuri împărtășite de societatea democratică și civilizată, precizând faptul că, referitor la caz, Strighelski Serghei a comis în raport cu dânsul acțiuni ilicite şi cauzatoare de prejudicii în circumstanțele în care a cerut ultimului să nu încalce Regulamentul circulației rutiere, prin urmare tratamentul la care a fost supus a rezultat din nemulțumirea acestuia în legătură cu exercitarea de dânsul a poziției civice.

Concretizează Dimitrov Alexei că, riscul dar şi consecințele negative la care a fost expus, efectul dăunător faptelor săvârșite de către Strighelski Serghei și care în mod deliberat i-au cauzat stări de stres emoțional, umilință, frică, nesiguranţă pentru propria persoană ş.a., care au survenit pe fundalul realizării de către dânsul

a acțiunilor socialmente utile, fiind niște circumstanţe care vor justifica solicitarea sa privind acordarea unei reparații echitabile în vederea atenuării suferinţelor suportate.

Menționează Dimitrov Alexei că, pentru soluționarea prezentului litigiu, (pregătirea actelor/înscrisurilor (depunerea cererilor, ridicarea răspunsurilor), depunerea cererii de chemare în judecată, efectuarea actelor de procedură (ridicarea referinței, depunerea unor note asupra referinței, a cererilor, demersurilor, studierea dosarului, etc.), participarea la ședințele de judecată), a suportat cheltuieli de transport în sumă de 972 lei, care reprezintă costul abonamentului pentru transport public pentru lunile ianuarie – iunie 2025.

Solicită Dimitrov Alexei:

1) încasarea de la Strighelski Serghei în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin contravenție în mărime de 9000 lei;

2) încasarea de la Strighelski Serghei în beneficiul său a cheltuielilor de judecată sub formă de cheltuieli de transport în mărime de 972 lei..

În ședință judiciară reclamantul Dimitrov Alexei și reprezentantul său, avocatul Terizman Alexandru au susținut acțiunea integral și au solicitat admiterea ei ca întemeiată.

Fiind legal citat despre data, locul și timpul examinării cauzei (cu aviz de recepție, f.d.-49) pârâtul Strighelski Serghei, fără careva motive întemeiate (n-a adus la cunoștința instanței motivele), în ședință judiciară nu s-a prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în absența acestora.

Studiind materialele cauzei, ascultând explicațiile, argumentele și considerentele reclamantului și ale reprezentantului său, instanța de judecată ajunge la concluzia că **cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată** din considerentele ce succed.

Astfel, **art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă** prevede că, *„fiecare parte trebui să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu prevede altfel”*, iar **alin.(3) același articol** prevede că, *„circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept materiala şi procedural ce urmează a fi aplicate”*.

Conform **art. 121 Cod de procedură civilă**, *„instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”,* iar conform **art. 122 același Cod**, *„circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.*

Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor”.

În același context, **art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă** stipulează că, *„instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.*

Potrivit **art. 9 alin.(2) lit. a) Cod civil**, *„drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice”*, iar potrivit **art. 10 alin.(1) același Cod**, *„persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară”.*

În conformitate cu **art. 14 alin.(1) Cod de procedură civilă**, *„la judecarea cauzelor civile în primă instanţă, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere şi ordonanţă”.*

Potrivit **art. 239 Cod de procedură civilă**, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”*, iar potrivit **art. 240 alin.(1) același Cod**, *„la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii”.*

În conformitate cu **art. 45 alin.(1) Cod contravențional**, *„persoana al carei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apara prin acțiune civila depusa conform legisla.iei procedurale civile. Aceasta persoana are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție”.*

Art. 15 alin.(1) din Codul civil prevede că, *„apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară”*, iar **art. 16 alin.(1) lit. g) același Cod** prevede că, *„apararea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevazute de lege, a celui nepatrimonial”.*

Potrivit **art. 19 alin.(1) Cod civil**, *„în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel”*, iar potrivit **alin.(3) același articol**, *„se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic)”.*

Conform **art. 20 alin.(1) Cod civil**, *„daca prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa savârşită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței”*, iar conform **alin.(2) același articol**, *„fapta este savârşita cu intenție dacă persoana care a savârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conştient, survenirea acestor urmări”*.

Din conținutul **art. 43 alin.(1) Cod civil** reiese că, *„în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale şi private, la protecția datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege”*, iar din conținutul **alin.(2) același articol** reiese că, *„aceste drepturi sunt insesizabile şi inalienabile”*.

Conform **art. 776 Codul civil**, *„obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii”*, iar conform **art. 1998 alin.(1) același Cod**, *„cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”*.

Art. 2022 alin.(1) Cod civil stipulează că, *„se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii”*, iar **art. 2025 alin. (1) același Cod** stipulează că, *„repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească”*.

În conformitate cu **art. 2036 alin.(1) Cod civil**, *„în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri”*, iar în conformitate cu **alin.(2) același articol**, *„prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial”*.

În același context, conform **art. 2037 alin.(1) Cod civil**, *„mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a*

răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate”, iar conform **alin.(2) același articol**, *„caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate”*.

Conform **alin.(3) articolul precitat**, *„la determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului”*.

Din normele legale citate rezultă că temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil. Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Componenţa delictului civil include următoarele elemente (condiţii): prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale.

Lipsa unei condiţii, conform regulii generale, exclude răspunderea delictuală. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu.

Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este şi condiţia în funcţie de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite.

Sub noțiunea de prejudiciu moral trebuie de înțeles suferințele fizice și psihice, cauzate prin acțiune sau inacțiune, care atentează la valorile nemateriale ce-i aparțin de la naștere cetățeanului sau prin puterea legii (viața, sănătatea, onoarea, demnitatea, reputația profesională, inviolabilitatea personală, secretul familial sau personal, dreptul la muncă și protecția muncii etc.), care încalcă drepturile personale nepatrimoniale (dreptul la nume, viață, familie, inviolabilitate personală, libera circulație, dreptul de autor și alte drepturi nepatrimoniale în conformitate cu legea cu privire la drepturile de autor și drepturile conexe etc.) și/sau drepturile patrimoniale ale persoanei.

Analizând probele administrate în cauză, coroborate cu normele legale incidente, instanța constată că sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale în privința pîrîtului Strighelski Serghei.

În speță s-a constatat că, la 06 august 2024, la IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI, a fost depusă de către Dimitrov Alexei o plângere, prin care a solicitat tragerea la răspundere contravențională a lui Strighelski Serghei, iar prin decizia agentului constatator, subofițerului superior de sector al SP-2 al IP Centru al DP mun. Chișinău a IGP al MAI, Balaur Vasile din 22 august 2024, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție, ultimul a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 354 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i stabilită o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale în sumă de 300 lei, fapt ce confirmă caracterul ilicit al acțiunilor acestuia și vinovăția sa, întrucât, sub semnătură, a recunoscut săvârșirea contravenției și a acceptat sancțiunea stabilită (f.d.-7-verso).

Reieșind din materialul probator administrat, instanța de judecată constată că în acțiunile pârâtului Strighelski Serghei sunt întrunite toate condițiile generale ale răspunderii delictuale prevăzute de legislația civilă, respectiv, existența prejudiciului, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția autorului, ceea ce atrage răspunderea civilă delictuală a acestuia.

În opinia instanței de judecată, deși răspunderea contravențională este distinctă de cea civilă, prin prisma art. 45 alin.(1) Cod contravenţional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă, ceea ce reclamantul Dimitrov Alexei a și făcut prin înaintarea acțiunii.

Astfel, constatarea oficială a săvârșirii faptei ilicite prin procesul-verbal cu privire la contravenție, precum și sancționarea acestei fapte printr-o decizie irevocabilă, constituie o probă relevantă a comportamentului ilegal al pârâtului Strighelski Serghei în prezenta cauză civilă.

Instanța reține că reclamantului Dimitrov Alexei i-a fost încălcat dreptul la onoare și demnitate, afectându-i starea psihică/psihologică, aceste consecințe fiind generate de acțiunile ilegale ale pârâtului Strighelski Serghei exercitate asupra primului.

Aceste acțiuni au afectat echilibrul psihic al reclamantului Dimitrov Alexei, producându-i un disconfort fizic și psihic, prejudiciu ce intră sub incidența art. 19 alin.(3) și art. 2036 Cod civil.

Astfel, prejudiciul moral este unul real și cert, fiind inerent unei fapte de injurie, iar existența acestuia nu este condiționată de producerea unui prejudiciu patrimonial, potrivit prevederilor art. 2036 alin.(2) Cod civil.

Cu privire la raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, instanța reține că, între fapta ilicită săvârșită de pârâtul Strighelski Serghei și prejudiciul moral suferit de reclamantul Dimitrov Alexei există un raport de cauzalitate direct și nemijlocit. Suferințele fizice și psihice ale ultimului reprezintă consecința imediată a faptei ilicite comise de către primul.

Instanța constată că prejudiciul invocat nu ar fi survenit în lipsa comportamentului ilicit al pârâtului Strighelski Serghei, iar consecințele negative suportate de către reclamantul Dimitrov Alexei se înscriu în sfera efectelor normale și previzibile ale unei asemenea fapte, ceea ce întrunește cerințele art. 2022 alin.(1) Cod civil privind cauzarea prejudiciului.

Aplicarea sancțiunii contravenționale pentru faptele săvârșite confirmă existența vinovăției pârâtului Strighelski Serghei, aceasta fiind o condiție esențială pentru angajarea răspunderii delictuale, în conformitate cu art. 1998 alin.(1) Cod civil.

Unul dintre criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care presupune că despăgubirea trebuie să reprezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apararea Drepturilor Omului si a Libertaților Fundamentale acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Tot odată, cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acesta sa aibă efect compensatoriu si nu trebuie sa constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor si nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Referitor la cuantumul prejudiciului moral solicitat, instanța apreciază că suma de 9000 lei, revendicată de către reclamantul Dimitrov Alexei este exagerată în raport cu natura și gravitatea faptei comise de către pârâtul Strighelski Serghei, durata suferințelor fizice și psihice, precum și cu consecințele produse asupra vieții personale și sociale ale primului.

Or, în conformitate cu prevederile art. 2037 Cod civil, instanța ține cont de principiile echității, proporționalității și practicii judiciare în cauze similare.

Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea costului suferinţelor fizice şi psihice, care prin sine sunt inestimabile, însă aprecierea multilaterală a tuturor consecințelor negative ale prejudiciului şi implicaţiilor acestora pe toate planurile vieţii sociale ale persoanei.

La determinarea compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie să se ţină cont de importanţa valorii morale lezate.

Cuantumul compensaţiei acordate depinde şi de durata menținerii consecințelor vătămării.

În vederea stabilirii mărimii prejudiciului moral în mod obligatoriu urmează a fi luate în considerare atât aprecierea subiectivă a gravităţii cauzării suferinţelor fizice şi psihice părţii vătămate, cât şi obiectivă, ce confirmă faptul vizat, şi anume:

- importanţa vitală a drepturilor nepatrimoniale personale şi a valorilor (viaţă, sănătate, libertate, inviolabilitatea și demnitatea persoanei ş.a.);
- gradul de suportare de către partea vătămată a suferinţelor fizice şi psihice;
- felul de vinovăţie (intenţia) persoanei, care a cauzat prejudiciul.

Instanța de judecata menționeaza că, prin prejudiciu moral se înțelege totalitatea suferințelor psihice si/sau fizice, cauzate prin acțiuni sau inacțiuni ce atenteaza la valorile nepatrimoniale ale persoanei, iar modalitațile de exprimare a prejudiciului moral constituie efectele concrete (consecințele) pe care dauna le produce asupra acesteia.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

Cuantumul compensației depinde si de durata menținerii consecințelor vătămării.

Instanța de judecată, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, fără a îndreptăți comportamentul persoanei vinovate, i-a în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul.

De altfel, legea materială indică că mărimea prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul si gravitatea suferințelor psihice cauzate persoanei, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, precum si de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de judecată mai reține că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie sa prezinte o justă si integrală despăgubire.

S-a stabilit că reclamantul Dimitrov Alexei a suferit un prejudiciu moral cauzat în urma acțiunilor ilegale ale pârâtului Strighelski Serghei, prejudiciu pentru care instanța de judecată consideră necesar a-i acorda o despăgubire mai mică decât cea solicitată, care ar fi o sumă echitabilă și ar acoperi suferințele morale la care a fost supus.

Mai mult, instanța de judecata menționează că încasarea unei sume mai mari ar constitui o modalitate de îmbogățire fără justă cauză, or, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului în hotărârea din 13 iulie 1995, cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit, despăgubirile morale trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii aduse acestora.

În contextul analizat, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârâtul Strighelski Serghei în beneficiul reclamantului Dimitrov Alexei suma de 1000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, de unde reiese că **acțiunea trebuie admisă parțial**.

Potrivit **art. 82 Cod de procedură civilă**, *„**cheltuielile de judecată** se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei”*, iar

potrivi **art. 90 lit. d) același Cod**, *„din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă”*.

Art. 83 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că, *„**taxa de stat** este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar”*, iar **alin.(2) același articol** prevede că, *„în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023”*.

Art. 84 alin.(1) Cod de procedură civilă stipulează că, *„**taxa de timbru** este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii”*, iar **alin.(2) același articol** stipulează că, *„taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014”*.

Alin.(3) articolul precitat stipulează că, *„cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023”*.

Din conținutul **art. 2 alin.(4) Legea taxei de stat, nr. 213 din 31 iulie 2023** reiese că, *„**taxa de timbru** constituie **200 lei**”*.

Potrivit **pct.1.1.4. al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat, nr. 213 din 31 iulie 2023,** *„se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție”*.

În conformitate cu prevederile **art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă**, *„instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată”*, iar în conformitate cu **art. 98 alin.(1) același Cod**, *„cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia”*.

Cu privire la pretențiile reclamantului Dimitrov Alexei privind încasarea de la pârâtul Strighelski Serghei a cheltuielilor de transport în sumă de 972 lei, instanța reține că, deși primul a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată, acesta nu a putut confirma care este cuantumul suportat pentru cheltuielile de transport în legătură cu inițierea cauzei contravenționale, participarea în ședințele de judecată, cât și inițierea și desfășurarea procesului civil, or, încasarea întregului cost al

abonamentului de 972 lei (f.d.-14) este unul exagerat și neproporțional în raport cu circumstanțele cauzei, fapt pentru care se respinge ca neîntemeiată.

Potrivit normelor de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă un anumit drept sau fapt, iar acordarea cheltuielilor de judecată este condiționată de dovedirea atât a existenței, cât și a întinderii acestora.

În lipsa unor dovezi concludente care să confirme realitatea și cuantumul cheltuielilor de judecată solicitate, instanța este în imposibilitate de a verifica temeinicia și caracterul rezonabil al acestora.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată concluzionează că pretențiile reclamantului Dimitrov Alexei privind încasarea de la pârâtul Strighelski Serghei a cheltuielilor de judecată legate de transport sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

La adresarea în judecată, în temeiul prevederilor legale analizate supra, reclamantul Dimitrov Alexei a fost scutit de la achitarea taxei de stat și a taxei de timbru, din care considerente, urmează a fi încasată de la pârâtul Strighelski Serghei în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei și în beneficiul Judecătoriei Chișinău taxa de timbru în mărime de 200 lei.

În baza celor expuse, conducându-se de **art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă**, instanța de judecată,-

a hotărât:

A admite parțial cererea de chemare în judecată a lui Dimitrov Alexei împotriva lui Strighelski Serghei cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

A încasa de la Strighelski Serghei în beneficiul lui Dimitrov Alexei prejudiciul moral cauzat prin contravenție în mărime de 1000 (una mie) lei.

A încasa de la Strighelski Serghei în beneficiul statului suma de 150 (una sută cincizeci) lei cu titlu de taxă de stat.

A încasa de la Strighelski Serghei în beneficiul Judecătoriei Chișinău suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecător **Balan Gheorghe**